

ter halvandet år. Effekten skal holdes op mod de omkostninger, der er ved, at ganske mange familier lever på en nedsat ydelse i mange år.

Det er altså en helt anden nuanceret udlægning af, hvad man er kommet frem til. Det, der er spørgsmålet, og det er jo sådan set simpel matematik, er, om man synes, at det er de 5 ud af 100, der tilsyneladende er blevet hjulpet, der er det bemærkelsesværdige, eller om man synes, det er de 86 ud af 100, der ikke er blevet hjulpet, der er det bemærkelsesværdige. 5 ud af 100 er ikke imponerende og specielt ikke holdt op mod de levekårs-mæssige og menneskelige konsekvenser, det har at holde folk på en ydelse, der er minimum 35 pct. lavere end kontanthjælpen, der ellers har været den laveste forsørgelses-ydelse.

Når vi diskuterer effekten, må vi jo også huske på, at det er på et tidspunkt, hvor vi står i en højkonjunktur. Vi kan så se på: Hvordan går det med dem, der er på kontanthjælpen, altså den høje ydelse? Ja, der er rigtig mange af dem, der kommer i beskæftigelse. Og hvis man har den holdning, som regeringen har, og som Dansk Folkeparti har, at det eneste, der får folk i arbejde, er en god solid omgang fattigdom, så er det dog mærkeligt, at de, der er på en tre gange så høj ydelse, tilsyneladende alligevel nu finder arbejde i stort tal.

Det glæder vi os over, dels fordi det er godt for de mennesker at komme i arbejde, dels fordi det viser, at når jobbene er der og der gøres en indsats, så kan man få folk i arbejde uden at bringe dem i fattigdom. Så hvis man sammenholder det, at det ifølge Rockwool Fonden er meget få mennesker, der er kommet i beskæftigelse som følge af starthjælpen, med det store tal af almindelige kontanthjælpsmodtagere, der i øjeblikket kommer i arbejde, må man sige: Er der noget, vi i dag har fået dokumenteret, så er det, at starthjælpen på ingen måde er den mest effektive måde at bringe folk i arbejde på hverken på kort eller på langt sigt.

I de her undersøgelser har regeringen jo udelukkende haft blikket rettet mod den eventuelle beskæftigelses-mæssige effekt af starthjælpen, og man har fuldstændig lukket øjnene for de uhyrlige levekårs-mæssige og menneskelige konsekvenser af starthjælpen. Heldigvis er der så andre, der har foretaget den slags analyser, som viser, hvor bedrøveligt det er. Følgende er et citat fra CASA's undersøgelse af starthjælpen, hvor en familiefar, der modtager starthjælpen, udtaler:

»Du tænker ikke på andet. Du har ikke nogen penge, og du kan ikke gå nogen steder hen. Jeg kan ikke leve på starthjælp. Men hvis jeg havde almindelig løn eller almindelig kontanthjælp, kunne jeg bygge mig selv op.«

Udtalelsen rummer nogle af de typiske problemer, som undersøgelsen viser er forbundet med starthjælpen, nemlig at den meget stramme økonomiske ramme virker negativt på den enkelte modtagers selvværd og identitet og betyder, at langt de fleste ikke er i besiddelse af det overskud, der skal til for at søge job og kvalificere sig til arbejdsmarkedet.

Det er jo også derfor, at de økonomiske vismænd, som rådgiver regeringen, har foreslået at afskaffe starthjælpen eller introduktionsydelsen for flygtninge, som kommer til Danmark, i den første periode. Som Peter Birch Sørensen siger til Information den 6. december:

Den kan ikke bruges som et middel til at få folk i arbejde. Tværtimod er skadevirkningerne meget store.

Og når man spørger vismand Michael Rosholm, der har lavet undersøgelsen, hvorfor i alverden Det Økonomiske Råd overhovedet blander sig i socialpolitik, om det overhovedet er deres opgave, siger han samme sted:

Jamen det her hænger jo sammen med økonomien. Introduktionsydelsen går også ud over børnene i familien, altså hele problemet vedrørende den sociale arv. Vi ved jo, at forældre, der har dårligt fodfæste i samfundet, overleverer den situation til deres børn.

Med andre ord: Det er muligt, at det er Rockwool Fonden og ikke de økonomiske vismænd, der har ret i, at det her hjælper en lille, beskeden gruppe, men de er enige om, at langt den største gruppe ikke kommer i arbejde af det, og de er enige om, at det har nogle digre konsekvenser – det har det især for deres børn, det har det i form af negativ social arv – som vi så skal kæmpe med i årene, der kommer. Det er derfor, at det er en utrolig ufrugtbar politik.

Kl. 19.05

Endelig vil jeg sige, at det også er vigtigt at huske på, at halvdelen af de familier, der modtager starthjælpen, har helbredsmæssige problemer, psykiske problemer, PTSD, angst. Og det er de folk, som regeringen fastholder på en sulteløn, hvilket forslagsstillerne ikke mener vi kan være bekendt, fordi starthjælpen her kun gør ondt værre.

Når vi så skal kigge på den debat, vi har haft, forstår vi på beskæftigelsesministeren, at rege-